

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 3 ROČNÍK 2007/2008

Věříme si

Sedmá třída si píše s cizinci. Je to pro nás poprvé, co si s někým dopisujeme tak daleko. Už víte z minulého čísla, že naši noví přátelé žijí ve Welsu. Kdo neumí zeměpis, tak tuhle zemi najde ve Velké Británii. Někdy nevěříme svým očím, co ve své internetové schránce najdeme. Píší nám vtípky ze života, ale také důvěrnosti. Někdy si musíme hodně lámat hlavu, abychom maily přeložili, protože někteří naši kamarádi píší bez čárek, teček a velkých písmen. Ach, ty mobily! Chyb také není málo, protože nikdo není dokonalý, ale tak máme možnost si pěkně promrskat gramatiku. Vždy dopisujeme ve čtvrtek o angličtině, protože je to zábavná součást naší výuky. Také proto si s nimi moc rozumíme a doufáme, že náš kontakt vydrží a v budoucnu přibudou další. Nedávno jsme jim poslali odkaz na náš první mini-projekt. Krátkou prezentací zpracovanou v Google DOCs (on-line kancelář) jsme jim představili naši obec, školu, ale hlavně poprvé uviděli naše tváře. Paní učitelka Lilian Maund napsala panu učiteli, že své žáky již také vyfotila, ale bohužel ne všichni rodiče s tím souhlasili, takže někteří kamarádi

pro nás zůstanou asi navždy bez tváře. Ještě, že slova vypoví o člověku mnohem víc než letmý pohled na fotografii. Těšíme se na další zprávy ze zahraničí.

ePALs Club ZŠ Chotoviny

Máme rádi zvířata

Kdo by je neměl rád? To snad ani nejde. Náš případ to rozhodně nebude. Proto Vendula Tóthová s Leonou Pavlíkovou vymyslely projekt, který pomáhá zvířatům. Lea už s námi do školy nechodí, což je velká škoda, a tak jsme

s Vendulou daly hlavy dohromady, aby pomoc tábořskému psímu útulku pokračovala i letos. Chceme znovu prodávat naše výrobky a za utržené peníze opět nakoupit krmení. Snažíme se vymyslet i něco nového. Věřím, že nám zase pomůžou i naši spolužáci. A co jsme pro vás vyrobily? Nepovím, dozvíte se to už brzy, hned, jak začneme s prodejem. Prodávát budeme i během přestávek ve škole. Doufám, že si něco koupíte a pomůžete jako loni. Opuštěných zvířat je pořád hodně.

Marie Burdová

**Základní a Mateřská škola
v Chotovinách
Vás srdečně zvou
na**

11. vánoční hraní a zpívání

**Přijďte v úterý 18. prosince 2007
do kostela sv. Petra a Pavla v Chotovinách.
Začneme Vám hrát a zpívat
úderem 17. hodiny.**

Na koladu jsme přišli k vám!

Podal jsem si ruku s dinosaurom

Konečně jsem se dočkal. Postávám u školy spolu se spolužáky a celým prvním stupněm. Na tento den jsem se těšil spoustu dní a konečně tu je úterý 30. října. Asi se ptáte proč? Jedeme do plzeňské zoo a dinoparku. Hurá, jde se do autobusu. Nastoupili jsme a už to jede. Jeli jsme asi dvě hodiny. Při výstupu měly paní učitelky dost práce, aby se děti seřadily. Koupily se lístky a jde se. Napravo jsem zahlédl zívajícího lva a nalevo dovádějí malé roztomilé opičky. Pak se objevil pštros, gazely, tygři, medvědi a spousta jiných zvířat. Najednou před sebou vidím velkou bránu s nápisem DINOPARK. Vešli jsme a ohromily nás velké postavy dinosaurů. Někteří vydávali zvuky a dva z nich se také hýbali. Kromě nich tu bylo také 3D kino, dinoskop a hřiště. Já jsem se rozhodl, že půjdu do kina. Nebyl jsem v něm sám. Šel jsem s pár kamarády. Nandali jsme si speciální brýle a začalo se promítat. Na chvíli jsme se ocitli v pravěku. Po promítání jsme se podívali na další dinosaury do dinoskopu. Zašli jsme i na hřiště. Párkrát jsme se vyfotili se třídou. Pak jsme si prohlédli i zbytek zoo. Nakonec jsme zašli do bufetu a zpátky do autobusu. Naposledy jsme pohlédli na zoo a jede se. Cesta byla stejně dlouhá. V Chotovinách na mne čekala teta. Byl to nádherný výlet. Kdo se chcete poučit a také pobavit, jedte do ZOO Plzeň.

Petr Knotek

Soustředění s Frantou

Každý rok se školní sbor připravuje na svá vánoční vystoupení na krátkém soustředění. I letos jsme snily pod školní střechou. Všechny zpěvačky velkého i malého vzrůstu shromáždily své přeplněné tašky v družině. Nedalo se projít bez zaškobrtnutí. Pak následovalo vynášení židlí, stolů, stolečků a židliček. Po úpravě spinkacích míst jsme šly protáhnout hlasivky s paní učitelkou Honzovou. Koncert se blíží a na skřehotání není nikdo zvědavý. Po práci hraní, pak zas zpívání, kreslení a večere, až nastal čas oblíbeného bobříka odvahy. Letos se jmenoval Po

Z exkurze se opravdu všichni vrátili. ☞ foto Hana Tkadlecová

stopách Franty Hláška. Pak to přišlo! Všude zhasla světla. Nouzové osvětlení dodávalo bledost našim obličejům. Pan a paní učitelka nás shromáždili před družinou a začali vyprávět pravdivý příběh z historie více než 120 let staré budovy prvního stupně. Hlavním hrdinou byl zmizelý desetiletý žák Franta Hlášek z Chotovin. Zvuky školního života a výskot dětí se ozývají na půdě staleté budovy dodnes. Po půlnoci se zjevuje i Frantův duch, ale jen v den, kdy se Frantík nevrátil ze školy domů. Cesta na půdu nebyla vůbec lehká. Mnohé sboristky vřískaly při sebemenším závanu větru. Dobrodružství prožité s vlastním strachem skončilo povídáním a samozřejmě smíchem. Druhý den nás všechny čekala výborná snídaně – křupavé rohlíčky, buchty od maminek a hra, kterou pomohla připravit bývalá členka sboru Monika Strejcová. Před polednem jsme se rozešly domů. Nikomu to neříkejte, ale bojíme se dodnes.

L. Dražilová a L. Dvořáková

Hvězdáři ze šesté

Neměl jít proud, a tak raději než sedět ve studené a tmavé podzimní škole, vyrazila šestá třída do Českých Budějovic pozorovat hvězdy. Když jsme vstoupili do moderní budovy planetária a vešli do promítacího sálu, spatřili jsme fotografie komet, hvězd, planet a také malých kuřátek. Usadili jsme se pěkně na židlích jako králové a královny. Zhasla světla a na chvíli byla tma jako v pytli. Když jsme se trochu rozkoukali, uviděli jsme na kopuli sálu – obloze malé hvězdičky. Paní průvodkyně nám ukazovala červeným světýlkem objekty na obloze. Potom jsme ještě viděli pár zajímavých filmů. Na exkurzi jsme jeli, protože v zeměpise probíráme planety, tak abychom měli nějakou představu, kde a kdy jsou vidět hvězdy a souhvězdí, třeba Velký vůz neboli Velká medvědice. Tento výlet se mi moc líbil, protože už vím něco víc o hvězdách.

Anežka Krejčová

Zpívání u stromečku

Zveme všechny, kteří se chtějí zastavit v předvánočním shonu.

Přijďte v pátek 21. prosince 2007 v 18⁰⁰ hodin

k obecnímu stromečku u kulturního domu.

Zazpíváme pospolu, ochutnáme cukroví a naladíme se pro Ježíška.

Škola zábavou

Zatím, co se celá škola mučila nad učebnicemi, my si užívali při příjemné přednášce. Přišla k nám totiž vzácná návštěva, paní farářka Tamchynová a pan farář Kuník. Hlavní téma – křesťanství. Tentokrát jsme nešli do kostela, ale zůstali doma, ve své třídě. Naší návštěvě jsme věnovali pátou a šestou hodinu. V daný čas se rozhostilo vroucí ticho. Každý si nervózně připravoval otázky, sešity a hlavně pera. Návštěva dorazila. V průběhu těch dvou hodin asi nejvícekrát zazněla slova pomáhejme si a mějme se rádi.

Vše začalo povídáním o životě. Probírané téma (luxusní život a halda peněz) se postupně přelilo do pěti náboženství – křesťanství, islám, judaismus, buddhismus a hinduismus. Pak začalo jejich porovnávání. Dorazil i davový smích a nebylo ho málo.

První hodina utekla jako voda. Druhá byla vyhrazena otázkám. Nejvíce nás asi zajímalo desatero přikázání, a co znamená jméno Ježíš Kristus. Nikdy jsem netušila, jak si mohou být víry podobné a naopak.

Tím tedy skončilo sváteční páteční vyučování. Vůbec mi nevadí, že jsme trochu přetáhli, spíš naopak. Ráda bych poděkovala těm, kteří si přidělali práci a šli rozebírat otázky víry jen kvůli nám.

Lenka Dražilová

COPí reportáž

Přijíždíme do Sezimova Ústí, vystupujeme z autobusu spolu s borotínskými a jistebnickými žáky. Vcházíme do kina Spektrum. Nikdo netuší, co nás čeká. Napětí a zvědavost rostou. Do sedadel usedáme s malým zpožděním. Na jevišti stojí muž a kousek od něj sedí čtyři děti, které byly vybrány z velkého obecnstva. Název představení zní 77 důvodů proč nebrat drogy. V sále je rušno. Všichni nejspíš vycítili nervozitu účinkujícího, ale ten na sobě nedá nic znát. Vypráví o drogách. Velmi mne zaskočilo, když se zmínil o tom, že pět let kouřil marihuanu. Alespoň ví, o čem mluví.

Poté začne čtyřem „dobrovolníkům“ klást otázky. Všichni se prozatím drží, všechny odpovědi jsou správné. Na program je píseň.

Vzácná návštěva přivedla k smíchu i zamyšlení. © foto Martina Sochůrková

Účinkující popadne elektrickou kytaru. Neudrím se, musím se smát. Pak se ale zaposlouchám do textu. Musím uznat, že má něco do sebe.

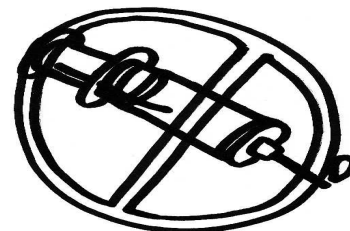
Na řadu přichází scénka. Další dva dobrovolníci. Hned vidím, že bude veselo. Na jeviště vstupují dva kluci. Jeden z nich je náš autobusový komik. Role jsou rozděleny. Jeden nabízí, druhý odmítá. Scénka se povedla. Obecenstvo se směje a tleská. Následuje další písnička a pak otázka, která rozhodne o vítězi cédéčka s regee muzikou. Vítězem je Lucie. Jen ona znala odpověď na poslední otázku.

S hlukem opouštíme sál a následuje prohlídka COPu. Procházíme jednotlivá patra, nahlí-

žíme do tříd, kde studenti pilně studují. Obdivujeme prostornou a hezky vybavenou jídelnu. Procházíme dílnami vybavenými stroji za miliony korun. Patří Kocosvitu a ten je půjčuje rád, protože jen tak získá prakticky připravené odborníky.

Teď už víme snad všechno a můžeme vyrazit k domovu. Další dobrá zkušenost před konečným rozhodnutím čímpak budu.

Gabriela Krobová

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO SBORU

NOKTURNO

ve středu na Štěpána 26. prosince 2007
od 14⁰⁰ hodin
v kostele sv. Petra a Pavla v Chotovinách

*Nad Betlémem hvězda stála,
krásná byla noc,
všemu světu zvěstovala lásky Boží moc.*

Ohlédnutí za divadlem

Venku bylo počasí, jak se říká, „že by psa nevyhnal“. Měla jsem trochu obavy z toho, že se nikomu nebude chtít z teplého domova ani vystrčit nos. O to větší bylo moje překvapení. Přišli opravdu všichni – malí i velcí a zaplnili sál do jediného místečka. S některými dětmi přišli rodiče, s jinými babička nebo dědeček.

Myslím, že se pohádka líbila. Zejména ti nejmenší neskrývali své nadšení a po celé představení odměňovali dřevěné herce pozorností a radostným potleskem.

Malá chybička se vloudila. Dodatečně se omlouvám divákům za změnu repertoáru. Herci museli z provozních důvodů zahrát jinou pohádku. Ale čerti byli a spokojenost na obou stranách také.

D. Bredová

Kdo nezlobí, nemusí se bát. © foto Irena Bětíková

Setkání s paní Knihou tentokrát o Vánocích

V pátek 7. prosince se v 17,00 hodin sejdou ve škole milovníci dobrého čtení, aby strávili podzimní večer, který je jako stvořený pro chvíle s knihou, společně a podělili se tak o radost, kterou jim paní Kniha stále dává, ale nejen to. Přijďte si začíst a...

Redakce

I já se učím
víc než vy!

Marie Burdová

Čtete s námi!

Už začíná padat sníh a Vánoce se blíží milovými kroky. Tahle nostalgická podzimní doba je pravým opakem toho, co popisuje kniha nazvaná **Brontosaurus** od **Věry Plívové-Šimkové**. Kniha spatřila světlo světa v nakladatelství **Albatros** již v roce **1983**.

Pokud si teď myslíte, že téma souvisí s velkými, už dávno vyhynulými tvory, tak se zpola mýlíte. Parta dětí začne díky svému spolužákovi soucítit s přírodou tak jako on. Uklízí po lese a ne zrovna málo jim pomáhají například jejich učitelé. Ze všeho posbíraného haraburdí nakonec vytvoří obří monstrum, aby všichni viděli, jak špatně se o své okolí starají. Toto téma není vůbec staré. Pořád je si třeba připomínat, že jsme jen součástí přírody a bez naší modré planety se nám v pustém vesmíru asi dobře dařit nebude.

Bylo to krásné čtení s nádhernými fotkami z filmu. Paní Věro, děkuji za zážitek a hodnotím, jak mohu nejlépe.

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

Lenka Dražilová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Aneta Boušková, Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

